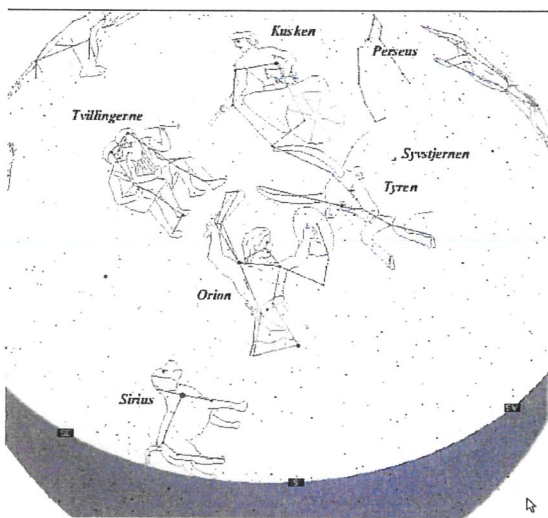

En sømand har sin enegang (C)

En sømand har sin enegang
 Som fange på en ø
 Lyt til en simpel enesang
 Imellem vind og sø
 Det bruser fra den våde vej
 I nat og stjernesvær
 Min tanke går til dig, til dig
 Du er mig evigt nær.

Hvor brænder aftenstjernen hed
 Vi går mod syd og sol.
 Og hjemmets stjernetegn går ned
 Mod nordens sunkne pol.
 Men frydefuld med megen mod
 Og gerne går jeg ej.
 Thi min forhåbning efterlod
 Jeg, samt min ro, hos dig.

Mig vinker mangen yppig kyst
 Og mangen munter havn.
 Et anker griber i mit bryst
 Det venneløse savn.
 Thi hvad er himlen altid blå
 Javist, balsamisk vejr.
 Og paradys med palmer på
 Når ikke du er nær

Så sejler man i solens glød
 Og lummer tropevind
 Mens kuldens rose blomstrer sød
 Min pige på din kind.
 Og kokospalmen slipper frugt
 Som slår en mand ihjel.
 Fordøm den hele hule flugt
 Min svale ven, lev vel.

Ve' alle havets vandringsmænd
 Urolig er hans færd.
 Som tåge, vind og skum på vand
 Og strøm og skjulte skær.
 Men bærer det mod havets bund
 Så mangen sømands kår.
 Når søen gurgler i min mund
 Til dig min tanke går

En tone op (D)

Men når den gule løvetand
 Ved Sjællands grøfter gror.
 Og fra det lave grønne land
 Man hører frøers kor.
 Når pinseløvet bryder frem
 På svale danske træer
 Og alle fugle vender hjem
 Du er mig atter nær